

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0052 van 1 juni 2011
in de zaak 2010/0619/SA/3/0576

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koenraad MAENHOUT
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Filip Williotstraat 30, bus 102
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Tangui VANDENPUT en Patrik DE MAEYER
kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 22 juli 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen van 21 mei 2010 waarbij aan de verzoekende partijen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van een vakwerkpyloon.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 december 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koenraad MAENHOUT die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Stijn BRUSSELMANS die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Patrik DE MAEYER die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 8 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 november 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 16 januari 2002 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“plaatsen van een vakwerkpyloon”*.

Het perceel was, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, aanvankelijk deels in woongebied en deels in recreatiegebied gelegen. Op 28 mei 2009 wordt evenwel het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, *“Gemeentepark Centrum”*, door de deputatie goedgekeurd. Volgens dit gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, dat overeenkomstig artikel 7.4.5 VCRO de voorschriften van het gewestplan vervangt voor het betrokken grondgebied, is het perceel gelegen in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 februari 2002 tot 13 maart 2002, worden twee bezwaarschriften ingediend, waaronder één door de huidige verzoekende partijen. De bezwaren handelen onder andere over het feit dat het voorgedragen plan incorrect is, over de mogelijke schadelijkheid voor de gezondheid van de vakwerkpyloon en over de belemmering van het uitzicht.

Het instituut voor het Archeologisch Patrimonium verleent op 31 oktober 2001 een gunstig advies.

Op 19 maart 2002 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat volgend ongunstig advies:

“ ...

Overwegende dat het eigendom, volgens het goedgekeurde gewestplan, gelegen is in het woongebied, voor een diepte van 50m gemeten vanaf de rooilijn en voor het resterende gedeelte in het gebied voor dagrecreatie;

Overwegende dat het eigendom niet gelegen is in een goedgekeurde verkaveling noch in een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, zodat op basis van een goede ruimtelijke ordening dient geoordeeld te worden of de gevraagde constructie kan vergund worden;

Overwegende dat op het eigendom de vroegere rijkswachtergebouw gelegen zijn, dat zoals blijkt uit een recente mededeling, het gebouw wordt overgedragen aan de lokale politie: dat het pand in feite kan beschouwd worden als een zone voor openbare gebouwen; dat alle constructies, die eigen zijn aan deze openbare bestemming, hier in principe aanvaard kunnen worden;

Overwegende dat de aanvraag het plaatsen beoogt van een vakwerkpyloon met een hoogte van 36m waarop d.m.v. een draagstructuur 3 antennes en 2 straalverbindingen worden aangebracht, zodat een totale hoogte wordt verkregen van 44m, het bouwen van een shelter aan de voet van de pyloon van 2,42m bij 2,72 lichtgrijs aluminium, die technische apparatuur bevat en het plaatsen van een draafafsluiting rondom de gehele constructie; Gelet op het besluit van 05.05.2000 van de Vlaamse regering betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsaanvragen...

Overwegende dat voor wat het totale aspect van de gezondheid betreft, bij het dossier geen enkel document is gevoegd waaruit blijkt dat de stralingsnormen worden gerespecteerd, dat uiteraard belangrijk is dat de gezondheid van de omwonenden niet wordt geschaad, dat het evenwel niet tot de gemeentelijke bevoegdheid behoort om in deze materie normen vast te stellen dat het evenwel vanzelfsprekend is dat, indien de gezondheid van omwonenden in het gevaar zou worden gebracht door het plaatsen van deze zendmast, de voorgestelde inplanting niet kan aanvaard worden;

Overwegende dat voor wat het onesthetisch uitzicht van de mast betreft zijn impact op de omgeving het inderdaad onaanvaardbaar is dat deze pyloon wordt ingeplant midden in een residentiële woonwijk en in de onmiddellijke omgeving van het gemeentepark van Brasschaat-Centrum; dat de voorgestelde bouwhoogte en uitzicht van deze pyloon, in relatie met de in de omliggende aanwezige vrijstaande eengezinswoningen en de groene omgeving, niet te verantwoorden is;

Overwegende dat de eventuele schade en de mogelijke minderwaarde van de eigendommen die zou kunnen veroorzaakt worden als gevolg van het plaatsen van deze mast niet tot de gemeentelijke bevoegdheid behoren; dat wel begrip kan opgebracht worden voor de bekommernis van de aanpalende eigenaars dat de waarde van hun eigendom zal dalen;

Overwegende dat de ingediende bezwaren gegrond zijn en dienen aanvaard te worden;

Overwegende dat het pand, waarop deze zendmast wordt ingeplant, gelegen is midden een residentiële woonomgeving met uitsluitend vrijstaande eengezinswoningen en park aan het gemeentepark van Brasschaat Centrum; dat het plaatsen van deze pyloon, die voor wat betreft de bestemming, bouwhoogte en uitzicht volledig afwijkt van de bestaande gebouwen, stedenbouwkundig en esthetisch niet verantwoord is, dat daarenboven de visuele impact op de groene woonomgeving dermate groot zal zijn waardoor een

onaanvaardbare schending van het woonlandschap ontstaat; Overwegende dat derhalve de goede ruimtelijke ordening in het gedrang wordt gebracht; Overwegende dat gelet op de gegrondheid van de ingediende bezwaarschriften en de stedenbouwkundige overwegingen ongunstig advies wordt uitgebracht.

...

Op 7 april 2003 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat een nieuw advies, ditmaal een gunstig:

“ ...

Overwegende dat voor wat het totale aspect van de gezondheid betreft, het bestuur hierbij geen oordeel kan vellen; dat ons bestuur hierbij evenwel verwijst naar de samenvatting van een studie i.v.m eventuele effecten van het [REDACTED] op de menselijke gezondheid, inclusief bepaalde aspecten inzake elektromagnetische compatibiliteit waarin gesteld wordt dat het overduidelijk is dat de basisstations van het [REDACTED] slechts in zeer geringe mate bijdragen tot het risico voor de volksgezondheid volgens het normontwerp van de Belgische federale overheid;

Overwegende dat het onesthetisch nadeel van de mast een rechtstreeks gevolg is van de aard van de constructie; dat dit uitzicht in grote mate zal verzacht worden door de aanwezigheid van het groot aantal hoge bomen in de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de mogelijke schade aan de aanpalende eigendommen bij het eventuele omvallen van deze mast een burgerrechtelijke aangelegenheid is waarvoor andere instanties bevoegd zijn;

Overwegende dat de bestemming van het pand reeds in 1979 werd vastgelegd door de verleende bouwvergunning voor het bouwen van een rijkswachtkazerne; dat de bestemming van dit pand verder wordt bevestigd door de herlocatie van de lokale politie; dat de aangevraagde pyloon aansluit bij de vastgelegde bestemming; Overwegende dat alhoewel deze pyloon wordt ingeplant binnen een groen woonomgeving, de aanwezigheid van de hoge bomen ook voor gevolg zal hebben dat de visuele impact op de omgeving sterk zak verminderd worden; Overwegende dat, gelet op de bestaande bestemming van het pand, de goede plaatselijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht; gunstig.

...”

Op 18 april 2003 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen doch deze vergunning wordt vernietigd door de Raad van State met een arrest van 4 maart 2004 (nr. 128.806).

Op 8 april 2004 wordt een proces-verbaal opgesteld voor het wederrechtelijk plaatsen van een vakwerkpyloon met een hoogte van 36m waarop door middel van een draagstructuur drie antennes en twee straalverbindingen aangebracht worden. De shelter met technische installatie wordt aan de voet van de pyloon geplaatst.

Op 20 april 2004 verleent de verwerende partij opnieuw de stedenbouwkundige vergunning. Met een arrest van 29 juni 2005 (nr. 147.024) verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van deze beslissing.

De rechtbank van eerste aanleg beveelt met een vonnis van 16 september 2008 om de geplaatste constructie te verwijderen.

De Raad van State vernietigt met een arrest van 8 december 2009 (nr. 198.668) de stedenbouwkundige vergunning van 20 april 2004.

Op 21 mei 2010 beslist de verwerende partij voor een derde maal om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

De aanvraag is verzonden naar de gemeente Brasschaat voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 12/02/2002 tot 13/03/2002. Er werden 2 bezwaren ingediend. De bezwaren handelen over:

- 1. Op uw plan is geen melding gemaakt van de reeds bestaande pyloon goed zichtbaar op de bijhorende foto. Dit voorgedragen plan is dus incorrect*
- 2. Er wordt de vrees geuit voor eventuele schade aan de gezondheid*
- 3. Het uitkijken op de mast een verschrikkelijk uitzicht biedt*
- 4. Mogelijkheid van schade bij omvallen van de mast*
- 5. Belangrijke minderwaarde voor de eigenaars, met een handicap om huurders aan te trekken*
- 6. Er staat reeds een hoge onesthetische mast, die het uitzicht sterk belast; deze mast is gebouwd buitens weten bezwaarindiener*

Na het onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

- 1. Op het bijgevoegde plan met nummer 03/11 dd. 16/10/2001 (bestaande toestand) is de bestaande pyloon aangeduid samen met de vermelding “Bestaande vakwerpyloon kan afgebroken worden na ingebruikname van het [REDACTED] door de Rijkswacht”. Het voorgedragen plan is dus wel correct.
Het bezwaar wordt verworpen.*
- 2. Dit wordt weerlegd bij de beoordeling-hinderaspecten
Bezwaar wordt verworpen.*
- 3. De constructie wordt ingeplant aan de achterzijde van het Rijkswachtcomplex, in vogelvlucht op ongeveer 80m van de straat gelegen. De voet van de constructie wordt aan het zicht van op straat onttrokken door de aanwezige gebouwen en de vrij dichte beplanting. Enkel de top van de constructie is van op deze afstand zichtbaar. Het betreft een zeer slanke vakwerkconstructie, uitgevoerd in een neutrale esthetisch verantwoorde kleur, die zich perfect in de omgeving integreert. De constructie is gelegen op ongeveer 60m van de dichtstbijzijnde woning en het zicht van de naburen zal derhalve geenszins fundamenteel belemmerd worden. De aanwezigheid van het grote aantal hoge bomen in de onmiddellijke omgeving en de perceelsconfiguratie maakt dat de visuele hinder die van de constructie uitgaat, geenszins de normale burenhinder overschrijdt. Gelet op het feit dat de schaal van de op te richten pyloon vergelijkbaar is met de schaal van de masten voor de lichtinfrastructuur voor de sportterreinen in het nabij gelegen dagrecreatiegebied en gelet op het feit dat er geen noemenswaardige overlast is voor de omliggende woningen dient er vastgesteld te worden dat de pyloon wel degelijk verenigbaar is met het architectonische karakter van het betrokken gebied. Gelet op de aanwezigheid van het Vredegerecht aan de overzijde van dezelfde straat en de aanwezigheid van de voormalige Rijkswachtkazerne op het betrokken perceel waar de pyloon zal worden opgericht blijkt dat de ordening van het gebied reeds volledig uitgebouwd is en vastligt door de goed gekende feitelijke toestand en de stedenbouwkundige karakteristieken op dat vlak van de omgeving. De huidige aanvraag houdt ten aanzien van de bestaande wettelijke vergunde toestand slechts een logische en uit oogpunt van ruimtelijke ordening beperkte verder uitbouw in die zich geheel situeert binnen de omschrijving van de gegeven configuratie en de aanvraag is aldus verenigbaar met de goede plaatselijke ordening. Bovendien zal de bestaande zendmast van de Rijkswachtkazerne slechts worden vervangen door de thans te vergunnen pyloon,*

met dien verstande dat de inplantingsplaats op het betrokken perceel weliswaar verschilt. Er kan besloten worden vanuit de hemelakkers enkel de slanke top zichtbaar zal zijn omdat er een voldoende buffering rondom is. Eveneens zal de pyloon amper zichtbaar zijn vanuit het recreatiegebied [REDACTED]. Het bezwaar wordt verworpen.

4. We kunnen er vanuit gaan dat het studiebureau dat instaat voor de berekening van de stabiliteit en de sterkte van de constructie zicht niet zal wagen aan experimenten of onderschattingen aangezien het hier niet één maar over verschillende constructies gaat op verschillende plaatsen binnen de provincie en daarbuiten. Het bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard en wordt verworpen.
5. De bepalingen van eventuele schade of minderwaarde van de eigendommen of gebouwen in de buurt, die zou kunnen veroorzaakt worden als gevolg van het plaatsen van een telecommunicatiestation of zendmast, behoort niet tot de bevoegdheid van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, maar er kan wel begrip opgebracht worden voor de bekommernis van de aanpalende eigenaars dat de waarde van hun eigendom kan dalen hoewel dat dit niet is bewezen en dus in de gegeven context geen element is dat in het kader van de stedenbouwkundige evaluatie van dit project kan weerhouden worden. Het bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard en wordt verworpen.
6. De aanvraag betreft het vervangen van de bestaande pylonen door een nieuwe constructie. Op bijgevoegd plan met nummer 05/11 dd. 16/10/2001 (bestaande toestand) is de bestaande pyloon aangeduid samen met de vermelding "bestaande vakwerkpyloon kan afgebroken worden na ingebruikname van het [REDACTED] door de Rijkswacht." Het bezwaar wordt verworpen...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling- als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met het oog op de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen- houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1 van de codex:

- Functionele inpasbaarheid

Het inplanten van een pyloon bestemd voor het plaatsen van antennes is qua functie inpasbaar in het gebied voor openbaar nut. De Thans voorliggende aanvraag betreft een zendmast van het [REDACTED] voor hulp en veiligheidsdiensten. Het gaat om een netwerk dat een zeer belangrijke rol vervult bij het functioneren van hulp- en veiligheidsdiensten. De NV van publiek recht [REDACTED] is de operator van het openbare netwerk voor hulp- en veiligheidsdiensten en voorziet in een telecommunicatienetwerk waarvan onder andere de lokale politie, de brandweer en tal van andere prioritaire diensten gebruiken maken in het kader van hun opdrachten van algemeen belang. Als dusdanig staat de NV van publiekrecht [REDACTED] derhalve mee in voor de openbare veiligheid op het Belgische grondgebied en verstrekt zij aldus een openbare dienst in het algemeen belang.

- Mobiliteitsimpact

Niet van toepassing.

- Schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid en visueel-vormelijke elementen

De constructie wordt ingeplant aan de achterzijde van het Rijkswachtcomplex, in vogelvlucht op ongeveer 80m van de straat gelegen. De voet van de constructie wordt aan het zicht van op straat onttrokken door de aanwezige gebouwen en de vrij dichte beplanting. Enkel de top van de constructie is van op deze afstand zichtbaar. Het betreft een zeer slanke vakwerkconstructie, uitgevoerd in een neutrale, esthetisch verantwoorde kleur, die zich perfect in de omgeving integreert. De constructie is gelegen op ongeveer 60m van de dichtstbijzijnde woning en het zicht van de naburen zal derhalve geenszins

fundamenteel belemmerd worden. De aanwezigheid van het grote aantal hoge bomen in de onmiddellijke omgeving en de perceelsconfiguratie maakt dat de visuele hinder die van de constructie uitgaat, geenszins de normale burenhinder overschrijdt. Gelet op het feit dat de schaal van de op te richten pyloon vergelijkbaar is met de schaal van de masten voor de lichtinfrastructuur voor de sportterreinen in het nabij gelegen dagrecreatiegebied en gelet op het feit dat er geen noemenswaardige overlast is voor de omliggende woningen dient er vastgesteld te worden dat de pyloon wel degelijk verenigbaar is met het architectonische karakter van het betrokken gebied. Gelet op de aanwezigheid van het Vredegericht aan de overzijde van dezelfde straat en de aanwezigheid van de voormalige Rijkswachtkazerne op het betrokken perceel waar de pyloon zal worden opgericht blijkt dat de ordening van het gebied reeds volledig uitgebouwd is en vastligt door de goed gekende feitelijke toestand en de stedenbouwkundige karakteristieken op dat vlak van de omgeving. De huidige aanvraag houdt ten aanzien van de bestaande wettelijke vergunde toestand slechts een logische en uit oogpunt van ruimtelijke ordening beperkte verder uitbouw in die zich geheel situeert binnen de omschrijving van de gegeven configuratie en de aanvraag is aldus verenigbaar met de goede plaatselijke ordening. Bovendien zal de bestaande zendmast van de Rijkswachtkazerne slechts worden vervangen door de thans te vergunnen pyloon, met dien verstande dat de inplantingsplaats op het betrokken perceel weliswaar verschilt. Er kan besloten worden vanuit de hemelakkers enkel de slanke top zichtbaar zal zijn omdat er een voldoende buffering rondom is. Eveneens zal de pyloon amper zichtbaar zijn vanuit het recreatiegebied ■■■■.

- Cultuurhistorische aspecten

De aanvraag brengt de relictzone, het ankerlandschap (van de landschapsatlas) en het traditionele landschap niet in het gedrang.

- Het bodemreliëf wordt niet gewijzigd

- Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

In de aanbeveling van 12 juli 1999 van de Raad van de Europese Unie betreffende de beperking van de blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden van 0Hz tot 300 Hz (1999/519/EG) beveelt de Europese Unie de lidstaten aan om een hoog niveau van bescherming van de gezondheid tegen blootstelling aan elektromagnetische velden te bieden. Verder vraagt de raad in deze aanbeveling maatregelen te nemen met betrekking tot bronnen of handelingen waarbij de bevolking gedurende geruime tijd aan elektromagnetische velden wordt blootgesteld.

Rekening houdende met de mogelijke gezondheidseffecten van niet ioniserende straling (advies hoge gezondheidsraad, WHO-rapport, ICNIRP) is een regelgeving voor stralingsnormen van zendantennes noodzakelijk. Als gevolg van het arrest van het Grondwettelijk hof van 15 januari 2009 wordt in Vlaanderen zulk een regelgeving tot stand gebracht. Deze besluitvorming van de Vlaamse Regering vult het juridisch vacuüm omtrent de normering van elektromagnetische golven van vast opgestelde zendantennes op dat sinds het arrest van het Grondwettelijk Hof van 15 januari 2009 bestaat.

Artikel 1.1.14 van de Vlaamse Codex ruimtelijke ordening vereist verder dat bij de beoordeling van aanvragen tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor zendmasten rekening wordt gehouden met de impact van de aanvraag op het leefmilieu en de gezondheid.

In Vlaanderen is het wettelijk kader nog steeds de wet van 15 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen. Op die wet was ook het vernietigd KB van 10 augustus 2005 gebaseerd. Bij omzetting van dit KB in Vlaamse regelgeving is dit tevens de geldende kaderwet die algemene principes,

verantwoordelijkheden en procedures regelt voor uitvoeringsbesluiten omtrent niet-ioniserende stralingen.

Met ingang van 30 juli 19993 moeten de artikel 3,4 en 5 van de wet van 12 juli 1985 aldus worden begrepen dat zij niet langer de Koning en de federale minister bevoegd voor leefmilieu, maar de gewestregeringen machtigen de daarin bedoelde maatregelen te nemen in zoverre zij ertoe strekken het leefmilieu, met inbegrip van hun effecten op de gezondheid van de mens, te beschermen, behoudens in zoverre die bepalingen de koning machtigen productnormen vast te stellen voor toestellen die niet ioniserende stralingen, infrasonen of ultrasonen kunnen opwekken, doorzenden of ontvangen

Deze kaderwet van 12 juli 1985 is dan ook nog steeds geldig op het grondgebied van het Vlaamse Gewest...

Met betrekking tot het gezondheidsaspect kan, in de huidige stand (voorontwerpfase) van de regelgeving in Vlaanderen, worden verwezen naar de wetenschappelijk onderbouwde aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO° die 50 keer strenger zijn dan de effectieve grens waarop enige effecten worden vastgesteld.

Als nieuwe norm (voorontwerpfase in Vlaanderen) wordt thans een cumulatieve immissienorm van 13,7 V:m (400MHz) voorgesteld. Deze norm geldt voor alle vast opgestelde zendantennes die met ene frequentie tussen 10 MHz en 10 Ghz uitzenden. Deze norm dient gerespecteerd te worden gedurende elke willekeurige periode van 6 minuten. Om de maximale blootstelling verder te beperken wordt bijkomend een norm van 2V:m bij 400 Mhz per antenne, per technologie en per operator/exploitant voorgesteld. In de voorontwerpfase van de Vlaamse regelgeving wordt eveneens voorgesteld om een uitsluiting van deze extra norm per antenne te voorzien voor antenne-installaties van [REDACTED] (veiligheid van luchtvaart), [REDACTED], [REDACTED] (veiligheid van treinverkeer), scheepvaart; [REDACTED] voor hulp- en veiligheidsdiensten, radioamateurs, radio en TV. De reden hiervoor is o.m. de beperkte bijdrage van de bronnen tot blootstelling, het openbare belang van een aantal van deze doelgroepen (o.a. veiligheidsaspecten) en de operationele problemen die er zijn om de norm van 2V:m (bij 400Mhz) op elke plaats na te leven.

De thans voorliggende aanvraag betreft een zendmast van het [REDACTED] voor hulp en veiligheidsdiensten. Het gaat om een netwerk dat een zeer belangrijke rol vervult bij het functioneren van hulp- en veiligheidsdiensten. De NV van publiek recht [REDACTED] is de operator van het openbare netwerk voor hulp en veiligheidsdiensten en voorziet in een telecommunicatienetwerk waarvan onder andere de lokale politie, de brandweer en tal van andere prioritaire diensten gebruik maken in het kader van hun opdrachten van algemeen belang. Als dusdanig staat de NV van publiekrecht Astrid derhalve mee in voor de openbare veiligheid op het Belgische grondgebied en verstrekt zij aldus een openbare dienst in het algemeen belang.

Als gevolg van het arrest van de Raad van State van 8 december 2009 waarbij de stedenbouwkundige vergunning van 20 april 2004 werd vernietigd, is de rechtszekerheid met betrekking tot het functioneren van het netwerk in de omgeving van Brasschaat in het gedrang gekomen.

Het algemeen beginsel inzake de continuïteit van de openbare dienst noodzaakt dat er in het licht van voormeld arrest van de raad van state opnieuw zou geoordeeld worden over de aanvraag die werd ingediend voor het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor de betrokken zendmast.

In Brasschaat, meer bepaald Hemelakkers 40, wordt de kwestieuze mast bezet door één [REDACTED] waarvan het signaal ruim onder de vooropgestelde cumulatieve immissienorm van 13,7 V:m ligt. De frequenties waarop [REDACTED] uitzendt liggen tussen de 380-385 MHz en

395MHz-400MHz. Het bouwvergunningsdossier van de site in Brasschaat bevat een BIPT-dossier met een gedetailleerde berekening die het voorgaande staft.

In het licht van de hogere vermelde internationaalrechtelijke, Europeesrechtelijke en regionale (ontwerp) bepalingen, is er dan ook geen fundamenteel bezwaar dat de aangevraagde stedenbouwkundige vergunning afgeleverd wordt, mede rekening gehouden met het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst alsook met de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het rechtzekerheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De aanvrager, NV [REDACTED], onderzocht een alternatieve locatie met name gelegen te De Mortel 32. Aangezien op de huidige locatie reeds een mast aanwezig was en de gemeente niet meer akkoord ging met het alternatieve adres werd hiervan afgezien. Verdere locaties werden niet meer onderzocht omdat de huidige keuze, Hemelakkers, het vervangen van een bestaande mast inhield en een betere beschutte locatie was omwille van de hoge bomen en aanwezige puntinfrastructuur.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Aangezien de bestreden beslissing niet aan de verzoekende partijen diende betekend te worden, moet voor de berekening van de beroepstermijn toepassing worden gemaakt van artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing door de tussenkomen partij op 23 juni 2010 werd aangeplakt. De verzoekende partijen hebben hun beroep bij de Raad ingediend met een op 22 juli 2010 ter post aangetekende zending. Het beroep is dus tijdig ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen menen over een rechtstreeks, actueel, geoorloofde en een materieel, minstens moreel belang, te beschikken omdat zij in de onmiddellijke nabijheid van de geplande vakwerkpylonen wonen.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De verzoekende partijen kunnen in het licht van het voorgaande dan ook niet bijgetreden worden wanneer zij kennelijk zonder meer lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de kwestieuze zendmast hen op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

De Raad stelt vast dat in het inleidend verzoekschrift, meer specifiek in het onderdeel 'IV. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel' weliswaar aannemelijk wordt gemaakt dat ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen worden gegenereerd en dat er tussen vermelde hinder en nadelen en de aanwezigheid van de betrokken constructie een causaal verband kan bestaan. In het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen, meer specifiek het verlies van licht en uitzicht, evenals de vermindering van de leefkwaliteit, voldoende concreet omschreven.

Uit de aanhef van het inleidend verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partijen, hoewel nog steeds eigenaars van de woning gelegen te 2930 Brasschaat, ■■■■■, thans woonachtig zijn te 2930 Brasschaat, ■■■■■. In zoverre de in het inleidend verzoekschrift omschreven hinder en nadelen, zoals vervat in het onderdeel 'IV. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel' in essentie steunen op een verlies van zicht en licht, evenals op een esthetisch nadeel en een aantasting van de leefkwaliteit, is de Raad van oordeel dat vermelde hinder en nadelen niet langer rechtstreeks kunnen worden genoemd en dat de verzoekende partijen het mogelijk onrechtstreeks karakter van deze hinder en nadelen niet, minstens onvoldoende, aantonen.

3.

In zoverre de verzoekende partijen in onderdeel 'IV. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel' van het inleidend verzoekschrift evenwel aangeven dat op basis van de thans bestreden beslissing het Hof van Beroep heeft beslist om in de burgerlijke procedure de debatten te heropenen van de voordien reeds in beraad genomen zaak, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen ingevolge de thans bestreden beslissing wel een nadeel in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO kunnen ondervinden. Zo hebben de verzoekende partijen, als gevolg van de heropening van de debatten, niet langer een concreet uitzicht op een tussen te komen uitspraak van het Hof van Beroep, de bestreden beslissing kan de definitieve afwikkeling van vermelde procedure tevens beïnvloeden. Een dergelijk nadeel is voldoende concreet en heeft bovendien een evident causaal verband met de bestreden beslissing om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang te verschaffen bij het voorliggende beroep.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

De geschiedenis van dit dossier leert dat [REDACTED] gedurende zeven jaar reeds een constructie instandhoudt en tot 3x toe ongelijk heeft gehaald voor wat betreft de vergunning of de burgerlijke aspecten...

Mede gelet op de enorme hoogte van de vakwerkpyloon is het verlies van het licht door het bouwwerk alsook het esthetische nadelen de schending van het uitzicht mede door de grote omvang van de vakwerkpyloon evident.

Dat gelet op het voorgelegd plan en de afstand van het pand van verzoekers (60m) en de afstand van de perceelsgrens (40 meter) de inplanting van de zendmast alvast een onherstelbare esthetische landschapsverontreiniging teweeg brengt. (cf...)

Bovendien is één van de argumenten van verzoekers dat het bouwwerk een essentiële wijziging aanbrengt in het leefklimaat van het erf van verzoekers met mogelijk een vermindering van de kwaliteit van het leven.

Tenslotte is het oprichten van dergelijke vakwerkpyloon een ernstige verstoring van het evenwicht tussen geburen die verzoekers niet hoeven te dulden.

De vernietiging alleen van de bestreden handeling zal derhalve niet volstaan om aan verzoekers een genoegzaam herstel van het door de bestreden handeling teweeg gebrachte nadeel te waarborgen omdat het bouwwerk aldan reeds lang zal zijn opgetrokken.

Bovendien zal de schorsing wel degelijk nut hebben voor verzoekers.

Immers zij hadden de zaak in graad van beroep reeds gepleit voor het Hof van Beroep in de burgerlijke procedure en de zaak was aldan in beraad genomen; op basis van de huidige bestreden beslissing besliste het Hof van Beroep de debatten te heropenen; tegen de behandeling van de zaak bekomen verzoekers derhalve een schorsing van de verleende vergunning zodat de burgerlijke procedure opnieuw in beraad kan worden genomen.

...”

De tussenkomende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

2.1 de betrokken pyloon werd volledig opgericht.

Ten onrechte doen de verzoekende partijen uitschijnen dat de betrokken zendmast slechts gedeeltelijk zou zijn opgericht.

Dit is evenwel manifest onjuist en gaat voorbij aan wat in werkelijkheid ook niet door de verzoekende partijen kan worden ontkend, met name dat de kwestieuze pyloon ondertussen reeds bijna zeven jaar volledig is opgericht en volledig in gebruik is genomen als onderdeel van het [REDACTED].

Toen de Raad van State destijds met betrekking tot de tweede bouwvergunning diende te oordelen omtrent het al dan niet aanwezig zijn van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel dat uit die beslissing zou kunnen voortvloeien, oordeelde hij ter zake als volgt:

“...Overwegende dat uit de gegevens van de zaak (...) blijkt dat de kwestieuze vakwerkpyloon reeds volledig opgericht is, dat de verzoekende partijen samen met het verzoekschrift tot schorsing zelf een proces-verbaal van gerechtsdeurwaarder VAN NOTEN van 24 december 2003 hebben neergelegd waaruit blijkt dat nog een sleuteldoos, een voetpadkast en afdekpannetjes met een waarschuwingslint ontbreken; dat, daargelaten de opmerking van de tussenkomende partij dat die onderdelen niet meer zullen geplaatst worden en de werken dus volledig zijn beëindigd, de ontbrekende elementen geen invloed hebben op het aangevoerde nadeel, dat zou bestaan uit een verlies van licht, een esthetisch nadeel en schending van het uitzicht; dat de vraag of de pyloon al dan niet effectief in het [REDACTED] wordt gebruikt, niet relevant is voor de beoordeling van het aangevoerd uitsluitend visueel nadeel, dat nu niet wordt betwist dat de 36 meter hoge pyloon reeds was opgericht toen het verzoekschrift tot schorsing werd ingediend en a fortiori op het ogenblik dat de zaak in beraad werd genomen, niet valt in te zien hoe de schorsing van de bestreden vergunning de nadelen die volgens de verzoekende partijen uit de bestreden beslissing volgen, zou kunnen verhinderen of ongedaan maken; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen...”

Verzoekende partij in tussenkomst kan slechts herhalen dat zij zelf op 7 oktober 2003 aan gerechtsdeurwaarder Patrick GREEVE heeft gevraagd om te maten vaststellen of de betrokken vergunning van 18 april 2003 al dan niet volledig werd uitgevoerd....

Derhalve heeft op 7 oktober 2003 de betrokken gerechtsdeurwaarder kunnen vaststellen dat de constructie van hetgeen werd vergund en thans reeds zeven jaar in gebruik werd genomen, (thans reeds gedurende diezelfde termijn) volledig werd uitgevoerd.

Aangezien derhalve alles wat verzoekende partij in tussenkomst wenst uit te voeren m.b.t. de verleende vergunning daadwerkelijk uitgevoerd werd en hetgeen nog zou kunnen uitgevoerd worden in se niet vergunningsplichtig is, zag en ziet de verzoekende partij in tussenkomst niet meer in welk nut een schorsing voor verzoekende partijen nog kan hebben, te meer daar de zendmast ondertussen ook reeds sinds geruime tijd (met name sedert 15 januari 2004) in gebruik werd genomen...

2.2 ...

Vooreerst stelt verzoekende partijen vast dat het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel geenszins met duidelijke en concrete gegevens wordt gestaafd...

Verzoekende partij in tussenkomst doet dan ook gelden dat er eigenlijk geen causaal verband bestaat tussen de bestreden beslissing en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het aangegeven nadeel (...) vloeit inderdaad niet voort uit de bestreden beslissing zelf, maar wel uit de reeds bestaande toestand die alleen maar wordt bestendigd... Laatstgenoemden kunnen evenwel in die omstandigheden geenszins aantonen dat het vervangen van de pyloon hen thans plots een verlies van licht en esthetisch nadeel en een schending van het uitzicht zou bezorgen die in vergelijking met

de reeds bestaande pyloon zou maken dat het thans plots om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou gaan.

Dit geldt des te meer nu dient bastgesteld te worden dat de verzoekende partijen ondertussen zijn verhuisd uit hun woning gelegen in de Hemelakkers naar een nieuwe verblijfplaats aan de [REDACTED], zodat zij de voorgehouden vermeende nadelen zelfs niet meer persoonlijk kunnen ondergaan. De voorgehouden nadelen hebben dus geenszins het vereiste persoonlijk karakter.

...

De verwerende partij formuleert in haar antwoordnota geen repliek tegen de opgeworpen moeilijk te herstellen ernstige nadelen.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel halen de verzoekende partijen aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ‘*een verlies van het licht*’ en ‘*een esthetisch nadeel*’ veroorzaakt evenals ‘*het uitzicht schendt*’. Bovendien zal het bouwwerk ‘*een essentiële wijziging in het leefklimaat van het erf van verzoekers aanbrengen met mogelijk een vermindering van de kwaliteit van het leven*’.

De Raad stelt vast dat niet wordt betwist dat de kwestieuze vakwerkpyloon inmiddels werd opgericht. Een eventuele schorsing van de bestreden beslissing zal de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen, met name de verminderde lichtinval, de schending van het uitzicht en de aantasting van het leefklimaat, niet langer kunnen voorkomen of ongedaan maken. In zoverre daarnaast moet vastgesteld worden dat de verzoekende partijen niet langer woonachtig zijn te 2930 Brasschaat, [REDACTED], is de Raad bijkomend van oordeel dat vermelde nadelen in hoofde van de verzoekende partijen niet langer voldoende persoonlijk zijn en bijgevolg tevens de nodige ernst ontberen.

De verzoekende partijen voeren tot slot aan dat, ondanks voorgaande vaststellingen, een schorsing van de bestreden beslissing hen toch van nut kan zijn omdat de zaak in de burgerlijke procedure voor het Hof van Beroep in voorkomend geval opnieuw in beraad kan worden genomen. De Raad is evenwel van oordeel dat de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen, niet, minstens

niet zonder meer, kunnen gelijkgeschakeld worden met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO. De Raad is dan ook van oordeel dat de heropening van de debatten in de burgerlijke procedure voor het Hof van Beroep op zich als nadeel onvoldoende ernst vertoont, nog los van de vraag of een dergelijk nadeel tevens moeilijk te herstellen is, hetgeen de Raad bij gebrek aan nadere gegevens niet kan beoordelen, om in redelijkheid de schorsing van de bestreden beslissing te kunnen verantwoorden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 juni 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER